

ת"פ 58889/01/17 - מדינת ישראל נגד עמאד והדאן

בית משפט השלום בפתח תקווה

04 אפריל 2017

ת"פ 58889-01-17 מדינת ישראל נ' והדאן(עציר)

בפני	כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עמאד והדאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אורנית מרום

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

סיוע לנסיון גניבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413 ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, סעיף 29 (א) לחוק העונשין וסעיף 31 לחוק העונשין.

כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413 ב' יחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין.

החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413 ז' לחוק העונשין.

נהיגה ברכב ללא רשיון נהיגה, לפי סעיף 10 א' לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 א' לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תשל"ל-1970.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 22.1.17, הגיעו הנאשם, שהינו תושב האזור, יחד עם אחרים ברכב טויוטה לחניון הרכבת בקרית אריה בפתח תקווה, במטרה לגנוב רכבים.

אחד האחרים ניגש לרכב סיאט בבעלות המתלוננת, ניפץ את חלון הנהג, פתח את מכסה המנוע וניסה להתניע את הרכב, ללא הצלחה.

באותה עת הנאשם המתין בסמוך ברכב הטויוטה.

בהתאם לאישום השני ובהמשך למתואר באישום הראשון, ניגש אותו אחר לרכב סיאט נוסף, ניפץ את חלון הנהג ושבר את הסוויץ', כאשר הנאשם המתין ברכב הטויוטה.

בהמשך נכנס הנאשם לרכב הסיאט ונהג עליו לכיוון השטחים.

הנאשם נתפס נוהג ברכב הסיאט וכן נתפסו ברכב שני מחשבי רכב, המהווים כלי פריצה.

הנאשם נעצר ביום 22.1.17 והוא עצור עד תום ההליכים כנגדו.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם 8 הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות רכוש, עבירות על חוק הכניסה לישראל ועבירות תעבורה.

הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר ממושכות.

בשנת 2014 בגזר דין בת"פ (מחוזי מרכז) 27646-05-13 הורשע בעבירות כניסה שלא כדין וקבלת חלקי רכב גנובים, והוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל.

כן הופעלו מאסרים מותנים שהיו תלויים כנגדו, ובסה"כ נגזרו על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל.

בגזר דין זה הוטל על הנאשם אף עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות מסוג פשע ועבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

כן הוטל מאסר על תנאי של חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג עוון ועבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

גזר הדין הוגש לבית המשפט.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירה הינם בטחון הציבור ורכוש, בטחון המשתמשים בדרך וריבונות המדינה לקבוע את זהות הנכנסים בשעריה.

לגבי מתחם הענישה, באישום השני נטען למתחם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, כאשר לכך יש להוסיף את המתחם ביחס לאישום הראשון, שהינו בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה לאור זאת כי מתחם הענישה ההולם לאירוע כולו נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר.

הוגשה פסיקה המתייחסת למתחם הענישה.

בת"פ (שלום פ"ת) 57394-03-15 **מד"י נ' דאוד** הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב, נהיגה פוחזת וכניסה שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין הינו בין 14-34 חודשי מאסר, תוך התייחסות לפסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מד"י** שקבע בעניין עבירות גניבת רכב, נהיגה פוחזת והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו כי המתחם ההולם הינו בין 12-32 חודשי מאסר.

בת"פ (שלום נתניה) 10829-06-15 **מד"י נ' שאפעי** הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב בצוותא, חבלה במזיד לרכב, החזקת מכשירי פריצה, הפרעה לשוטרי, כניסה שלא כדין ועבירות נהיגה.

בית המשפט קבע כי המתחם הראוי הינו בין 16-32 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 28 חודשי מאסר.

בת"פ (שלום כ"ס) 3774-12-14 **מד"י נ' מוחמד קרעאן** הורשע הנאשם בשני אישומים בנסיון גניבת רכב בצוותא, התפרצות לרכב, גניבה מרכב, חבלה במזיד לרכב בצוותא, שהייה בלתי חוקית, קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת כלי פריצה. כן הורשע הנאשם בעבירות איומים באישום נוסף.

בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירות אלה הינו בין 18-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה טענה לחומרת העבירות ולכך שמדובר בנאשם שב"ח אשר ניצל את שהייתו וכניסתו לישראל שלא כדין בכדי לבצע עבירות רכוש חמורות, בשונה מעבירות על חוק הכניסה שעניינן מציאת פרנסה והתמודדות עם מצב כלכלי קשה.

נטען כי מדובר בעבירות שהינן פשוטות לביצוע אך קשות למניעה ולכך יש להוסיף את הפגיעה ברכבי המתלוננים.

כן נטען כי מדובר בעבירות בוצעו בתחכום, לאחר שהנאשם והאחר הצטיידו מבעוד מועד בציד המשמש לפריצה, וכן נטען לתעוזה בה בוצעו העבירות - בצהרי היום ללא מורא.

ב"כ המאשימה התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם ונטען כי לחובת הנאשם 8 הרשעות קודמות בעבירות שהינן ממין העניין, בגין אף ריצה מספר תקופות מאסר ממושכות בעבר.

כן נטען כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 12 חודשים.

נטען כי הנאשם סיים ריצוי של מאסר ממושך 3 חודשים בלבד בטרם בוצעו העבירות נשוא כתב האישום.

נטען כי מעיון בגליון הרישום הפלילי של הנאשם ניתן ללמוד על היותו של הנאשם עבריין רצידיביסט אשר מבצע עבירות רכוש בישראל בדרך קבע ללא מורא החוק.

לאור ההודיה והחסכון בזמן ציבורי מחד גיסא, ובהתחשב בחומרת העבירות והעבר המכביד מאידך גיסא, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של המתחם שהוצג וכן להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, זאת בנוסף למאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי מתחמי הענישה שהוצגו ב"כ המאשימה אינם מתחמי הענישה הנהוגים בעבירות דומות.

נטען כי המתחם הכולל לכל העבירות, אשר יש להתייחס אליהן כאירוע אחד, נע בין 8 חודשים ל-18 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי מדובר בשב"ח שמבצע גניבת רכב ונתפס עם הרכב, ועל כן למעשה כל העבירות הנלוות של נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח נועדו להכשיר את העבירה העיקרית.

נטען כי כאשר מדובר בשב"ח שאינו מורשה לנהיגה בישראל ולא נוהג להוציא רשיון נהיגה בין לאומי, העבירות הללו יופיעו ברובם המכריע של התיקים בהם נדון שב"ח בעבירות גניבת רכב.

נטען כי הנאשם לא לקח חלק אקטיבי בהתפרצות לרכבים וכי בשני האישומים הוא היה שותף ברף הנמוך ביותר וחלקו היחסי הינו שולי.

נטען כי הנאשם, כמי שנהג ברכב הגנוב, נתפס על כביש 5 ומיד הודה, בעוד שיכול היה שלא לשתף פעולה ולטעון שהוא רק קיבל נכס שהושג בפשע מבלי למסור את הפרטים המלאים והמדויקים של המעורבים האחרים.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם בחר להודות ולשתף פעולה באופן מלא, למסור את הזהות המלאה של המעורבים הנוספים אף שהמאשימה לא פעלה לאתר את המעורבים הנוספים ולהעמידם לדין.

ב"כ הנאשם טענה כי המתחם ההולם הינו המתחם שנטען לעיל וכי בתוך המתחם יש להתחשב בכך שהנאשם שיתף פעולה באופן מלא, לא ניסה לצמצם מהאחריות שלו, ועל כן נטען כי יש למקמו באמצע המתחם שהוצג ומעט למעלה מכך, כאשר שיתוף הפעולה מתאזן אל מול העבר הפלילי. הנטען כי הרכב הוחזר בשלמותו.

לעניין הפעלת המאסר על תנאי, ב"כ הנאשם טענה כי אין מקום להפעיל את כולו במצטבר, שכן מדובר במאסר על תנאי ממושך ביותר, ובנסיבות אלה יהא בכך משום ענישה כפולה, כאשר ניתן משקל לחומרה לעבר הפלילי ובנוסף מופעל מאסר על תנאי מתיק קודם, שקשור לעבר הפלילי, במצטבר.

נטען כי הדרך הנכונה לפעול במצב זה הינה לחפוף חלק מהמאסר המותנה, בכדי לעודד את הנאשם לשיתוף פעולה עם הרשויות ולמונעו מהסתבכויות נוספות.

לעניין הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה נטען כי מדובר במקרים חמורים יותר, בהם לקחו הנאשמים חלק פעיל

ומרכזי בביצוע העבירות ועל כן המתחם שנקבע במקרים אלה אינו המתחם המתאים בעניינו של הנאשם.

כך נטען כי בת"פ 37794-12-14 מדובר על 3 אישומים, לרבות גניבת משאית ועל כן נגזרו 22 חודשי מאסר.

כן נטען כי בת"פ 57397-03-15, בית המשפט גזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בעוד שהנאשם הוא שניפץ את הרכב והיה אקטיבי בכל חלקי העבירה, זאת, כאמור, בשונה מעניינו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה בענין מתחם הענישה.

ת"פ (שלום פ"ת) 9235-02-13 **מד"י נ' אבו הניה** הורשע הנאשם העבירות של כניסה שלא כדין, גניבת רכב, נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט קבע כי המתחם ההולם הינו בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום פ"ת) 49063-03-13 **מד"י נ' עלא בדיר** הורשע הנאשם בשלושה אישומים בעבירות של גניבת רכב בצוותא, קשירת קשר לביצוע פשע, חבלה במזיד לרכב בצוותא, סיוע להסעה שלא כדין ותקיפה הגורמת לחבלה של ממש.

בית המשפט קבע כי המתחם ההולם בגין עבירות הרכוש הינו בין מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות האלימות עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, ובגין העבירה על חוק הכניסה ממאסר על תנאי ועד עבודות שירות.

בסיכום, על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל.

לענין נסיבות אישיות של הנאשם, נטען כי הנאשם גדל ללא גורמי תמיכה וללא משפחה המסייעת לו.

נטען כי הנאשם אמור להיות שפוט בשטחי הרשות לתקופה ממושכת, הוא גם טען זאת בחקירתו ולמעשה הכסף שאמור היה לקבל מביצוע העבירה, בסך 2000 ₪, נועד להגשת ערעור בתיק בשטחי הרשות.

דין

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירה הינם בטחון הציבור ורכושו, בטחון המשתמשים בדרך וריבונות המדינה לקבוע את זהות הנכנסים בשעריה.

לנוכח העובדה שהמעשים המפורטים בשני האישומים בוצעו ברצף אחד, ומדובר בעבירות רכוש, תעבורה ושהיה השלובות זו בזו ואשר בוצעו סימולטנית, אני סבורה כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד למכלול העבירות שביצע הנאשם.

בהתאם לפסיקה שהוצגה, ובהתאמות הנדרשות לנסיבות האירוע העברייני ולחלקו של הנאשם בביצועו, מתחם הענישה

בגין מכלול העבירות הינו בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות דומות מהשנים 1998, 1999, 2000, 2002, 2005, 2007 ו-2014, המעיד כי בחר את דרך הפשיעה הקשורה בכלי רכב כדרך חיים ועוסק בכך ברציפות למרות העונשים של מאסרים בפועל לתקופות ממושכות שנגזרו עליו והמגיעות במצטבר לכ-15 שנים (!).

הנאשם שב לסורו וביצע את העבירות נשוא כתב האישום, חודשים בודדים לאחר שחרורו מהמאסר האחרון, שהיה מאסר ארוך של שלוש וחצי שנים. הדבר מעיד על אי הפקת לקחים ועל מסוכנות מתמשכת.

העובדה כי לנאשם גם הרשעה קודמת בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש ונחבל אדם, בהרשעתו האחרונה משנת 2014, מלמדת עד כמה הסכנה לבטחון המשתמשים בדרך איננה טכנית ואיננה נובעת רק מהעדר רשיון נהיגה בישראל (בהנחה, שלא הוכחה, כי הנאשם מחזיק ברשיון נהיגה בשטחי הרש"פ) אלא נובעת גם ממצבי המרדף והבריחה שגנבי רכב נקלעים אליהם לעתים תכופות כאשר המשטרה מנסה לעצור אותם מלהמשיך בנסיעתם אל מחוץ לשטח ישראל.

בנסיבות אלה, ובהתחשב לקולא בנטילת האחריות וחסכון הזמן השיפוטי, יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הבינוני-גבוה של מתחם הענישה.

אני גוזרת על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

אני מפעילה את המאסר המותנה של 12 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 27646-05-13, כשמתוכו 6 חודשים במצטבר למאסר שהוטל ו-6 חודשים בחופף לו.

בסך הכל ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 22.1.17.

אני גוזרת על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע כנגד הרכוש.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה אחרת בה הורשע.

פיצוי למתלוננים בסך 2,000 ₪, בחלוקה שווה בין שני האישומים. הפיצוי ישולם עד יום 1.6.17.

קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם בקופת בית המשפט עד יום 1.6.17. לא ישלם את הקנס, ירצה חודש מאסר תמורתו.

שני מכשירי הטלפון הסלולארי וכסף מזומן שנתפסו ע"י המשטרה מהנאשם יועברו לשב"ס לפקדון של הנאשם.

צו להשמדת/חילוט יתר המוצגים, בהתאם לשיקול דעת המשטרה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' ניסן תשע"ז, 04 אפריל 2017, במעמד הצדדים.